

מראי מקומות - יבמות

פז.

אסורה ליבם כל זמן שהיא מעוברת משום העובר, אבל מ"מ אסורה לשוק היא וצרתה [דהיינו, דמ"מ אין שייך לומר דכילוד הוא], וצ"ע.

ה. והלא דין הוא, ומה במקום שלא עשה ולד מן הראשון וכו', מקום שעשה ולד מן הראשון וכו' אינו דין שנעשה עובר כילוד

כ' הקרן אורה דמשמע דתרומה ויבום שוין בזה, דכל היכא דזרע פוסל בזה פוסל לבד במתים כחיים פוסל בייבום משום דרכיה דרכי נועם, וולד מן הראשון פוסל מן התרומה משום דיש לה זרע, אבל לשאר מילי, דיניהם שוים. וא"כ, הק' מכאן למש"כ הנודע ביהודה (אה"ע) דאם לא נקלט הזרע עד אחר מיתה בת יבום היא, וא"כ מצינו דפוסל בתרומה [דודאי לענין תרומה אין נפק"מ מתי נקלט הזרע] ואינו פוסל מיבום. ועוד הק' על דין הנו"ב, דהיכן מצינו יבום בלא נחלה, דהיינו שאין היבם יורש אחיו המת, והרי בכה"ג ודאי הבן יורש את אביו, וצ"ע.

א. ניסת ללוי תאכל במעשר

כ' הערוך לנר דמבואר דגם משנה זו בשי"ר"מ היא, דס"ל דזר אינו אוכל במעשר. וע"ש שהביא מה שנתקשו האחרונים בדעת הרמב"ם, דפסק דמעשר ראשון מותר לזרים, ולכאן' הוי כנגד סתם מתני', ע"ש שכ' הערל"נ דסמך על סתמא אחרינא בדמאי (ה,א. ז,א-ג).

ב. אימא פרט להפרת נדרים

פי' הריטב"א, כלומר, שאין האב כופה את בתו לאכול בלחמו אם נדרה ממנו, דכיון דנתגרשה, יצאת מרשותו, ואינו יכול להפר נדרה.

ג. עשה עובר כולד

דהיינו שאם היתה מעוברת פטורה [מיבום]. והק' רעק"א, הא סוגיא ערוכה היא לעיל (ל"ו) דעובר אינו פוסל עד שיצא לאויר העולם, וא"כ הרי בזה עובר אינו כילוד, ואיך אמרי' דעשה עובר כילוד, והניח בקו'. גם המלא הרועים העיר כן, דאף דבאמת